



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา คือ เครื่องมือและกระบวนการต่อเนื่องอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์มีความเจริญงอกงาม ปรับตัวได้ ดำเนินชีวิตดี และมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ มนุษย์เรียนรู้ได้ คิดได้ ทำได้ และแก้ไขปัญหาก็เพราะมนุษย์ได้รับการศึกษา ซึ่งอาจเป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในวิถีการดำเนินชีวิต การศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษากับชีวิตจึงเป็นเส้นใยสองเส้นพันรวมกันเป็นเกลียวแน่นสนิท ต่างเอื้ออำนวยประโยชน์แก่กันและมีผลกระทบต่อกันมาตลอด (สมน อมรวิวัฒน์, 2533) ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การพัฒนาพลเมืองของประเทศในสองด้าน คือ ทั้งในด้านคุณสมบัติที่มีปัญญา มีคุณธรรมและมีความสามารถพื้นฐานหรือศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองและสังคมต่อไป และในด้านความสามารถในการประกอบอาชีพหรือเป็นกำลังแรงงานสำหรับการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532)

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานและให้สามารถคงการอ่านออกเขียนและคำนวณได้ นอกจากนี้แล้วยังมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในการประกอบอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งสามารถดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม การจัดการศึกษาวิชาชีพอาจจัดในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งประเภทในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน การจัดการศึกษาวิชาชีพในระบบโรงเรียนเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกันแต่ระดับของการศึกษาดังแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535) การศึกษา

ตามแนวระบบโรงเรียน เป็นการจัดโดยสถานศึกษาอาศัยระบบชั้นเรียนเป็นหลักมีหลักสูตรกำหนดไว้ตามระดับและประเภทการศึกษา เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ฉะนั้นหลักสูตรซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาจะต้องมีส่วนช่วยเอื้ออำนวยให้บังเกิดผลในการพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพที่สามารถพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของตนเอง ครอบครัวและบ้านเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นพัฒนาให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้พื้นฐานที่เพียงพอ รู้จักคิด รู้จักใฝ่หาความรู้ ประสบการณ์ด้วยตนเอง รู้จักปรับตัว รู้จักแก้ปัญหา รู้จักพัฒนา มีทักษะในการทำงาน มีค่านิยมที่ดีงาม และส่งเสริมความเป็นเลิศในความสามารถ ความถนัดของแต่ละบุคคลตามศักยภาพที่มีอยู่

ความคาดหวังของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีความคาดหวังให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์กับสังคม ตามบทบาทหน้าที่ของตน ในการนี้ต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การพัฒนาตน ได้แก่ มีความรู้พื้นฐาน มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์ แก้ปัญหา เสียสละ และมุ่งพัฒนา
 2. การพัฒนาอาชีพ ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รักการทำงาน และทำงานเป็น
 3. พัฒนาสังคม ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อบ้าน ชุมชน ประเทศ และโลก
- การพัฒนาอาชีพ เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ มุ่งสอนให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่สำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ ทำงานเป็น มินิรักการทำงาน และมีการปรับปรุงงานอยู่เสมอ แต่การจัดการเรียนการสอนปัจจุบันพบว่ายังประสบปัญหาหลายประการ จากการศึกษาติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกรมวิชาการสรุปเรื่องการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนยังไม่สามารถจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรภายในโรงเรียนได้อย่างครบถ้วน รวมทั้งไม่สามารถจัดสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วนและเพียงพอ ครูยังเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนและเน้นเนื้อหามากกว่ากระบวนการ ส่วนผลการใช้หลักสูตรพบว่า นักเรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานยังไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา, ม.ป.ป.) ในการศึกษาความต้องการในการฝึกปฏิบัติด้าน

การงานพื้นฐานและอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปทุมธานีพบว่านักเรียนมีความต้องการฝึกปฏิบัติสูง แต่โรงเรียนไม่สามารถสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนขาดแคลนครูที่มีความถนัดเฉพาะงาน (ภิรมย์ ศรีเพชร, 2527) ซึ่งสอดคล้องกับประยงค์ จินดาวงศ์ (2527) ที่ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการสอนกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพว่าครูยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะงาน ขาดเจตคติที่ต่องาน ขาดการวางแผน ขาดการเตรียมการสอน ขาดวิธีการ ขาดเทคนิคในการสอน การคิด การทำ และการแก้ปัญหา ตลอดจนการเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และสภาพของชุมชนในท้องถิ่นนั้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการนำหลักสูตรกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพไปใช้นั้น ตามหลักของการพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีการปรับขยายให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในชุมชน และท้องถิ่นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ การแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ การจัดกระบวนการเรียนการสอน (สมิตรี ภูพานกร, 2523) ดังนั้นการนำหลักสูตรไปใช้ในท้องถิ่นจึงเป็นการนำหลักสูตรระดับชาติมาขยายเป็นแผนการสอน กำหนดการสอน คู่มือครู และบันทึกการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ

การดำเนินการจัดการศึกษาของรัฐที่ผ่านมา ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังต่ำมาก ดังสถิติของอัตราผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในช่วงปี 2525-2530 เป็นร้อยละ 43, 42, 41, 40, 39, 38 ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535) และผลการวิเคราะห์อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2530-2532 พบว่า อัตราการเรียนต่อเป็นรายจังหวัดยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก โดยในปีการศึกษา 2532 มีจังหวัดจำนวนถึง 41 จังหวัด ที่อัตราการเรียนต่อต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ในจำนวนนี้มี 11 จังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำกว่าร้อยละ 31 ซึ่งทั้งหมดเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (กรมสามัญศึกษา, ม.ป.ป.)

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

ไทย เป็นจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำสุดของภาค มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาทั้งสิ้น 837 โรงเรียนสาขานักเรียนจำนวน 3 โรงเรียนกลุ่มโรงเรียนจำนวน 119 กลุ่มนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 196,477 คน ในจำนวนนี้มีฐานะยากจนร้อยละ 49.81 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์, 2535) จะเห็นว่าคนส่วนใหญ่อยู่ในชนบทพลาดโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป แต่การศึกษากลับมีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาของประชาชนทุกคนในประเทศ จากรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง อัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาต่ำ สภาพก่อนแผนฯ 7" เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีขอบเขตของการวิจัยส่วนหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ผู้ที่ไม่เรียนต่อจำนวนถึง 1 ใน 3 เมื่อเรียนจบชั้นประถมในปีแรกจะอยู่กับบ้าน 1 ถึง 3 ปี แล้วจึงออกมาหางานทำ ส่วนการทำงานในปัจจุบันนั้นพบว่า ประมาณร้อยละ 30 ยังอยู่ในภาคเกษตรกรรมและร้อยละ 70 ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม โรงเรียนประถมศึกษาควรเข้ามามีบทบาทอย่างมาก ในการเตรียมบุคคลกลุ่มนี้ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยเปิดสอนวิชาอาชีพเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ หลังจากจบชั้นประถมศึกษาแล้วทั้งในแง่ของทักษะในการประกอบอาชีพ และความพร้อมด้านอื่น ๆ ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงรูปแบบและวิธีการให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะด้วย (บุญมี เปรยยอด และกรรณิการ์ สัจกุล, ม.ป.ป) และสอดคล้องกับความคิดเห็นของสมชัย วุฒิปรีชา (2533) ในรายงานผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานครบรอบสิบปี สปช. ว่าในด้านวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ คงจะต้องคิดอย่างหนักว่าอาชีพสำหรับเด็กในเมืองอาชีพสำหรับเด็กในชนบทแตกต่างกันอย่างไร โดยความคิดทั่วไป อาชีพในด้านการเกษตรยังเป็นอาชีพหลักในบ้านเมือง ในด้านพื้นฐานการอาชีพที่คงให้อาชีพซัดเงินสักหนึ่งเรื่อง และอาชีพอื่น ๆ เป็นนัยปัจจัย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2533)

ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาหลักการและแนวคิดดังกล่าว สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์จึงได้กำหนดโครงการงานสอนอาชีพครบวงจรขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษวิชาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต เป็นแกนนำบูรณาการงานทั้ง 3 ที่อยู่ในกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน อันได้แก่

งานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์ และงานช่าง ให้มีลักษณะที่ประสานสัมพันธ์เข้าด้วยกัน และครบวงจร ด้วยการบรรจุโครงการดังกล่าวเข้าไปในแผนปฏิบัติการประจำปีของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ดังนี้

1. ปีงบประมาณ 2533 กลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน รวมจำนวน 118 โรงเรียน
2. ปีงบประมาณ 2534 จำนวน 16 โรงเรียน

รวมทั้งเข้าโครงการทั้งสิ้น 134 โรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อให้โรงเรียนประถมศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนงาน

อาชีพครบวงจร

2. เพื่อเน้นด้านความรู้และประสบการณ์ให้นักเรียนมีพื้นฐานในการทำงาน รู้จักคิดเป็น ทำเป็น ขายเป็นและจัดการเป็น

3. เพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานพื้นฐานและอาชีพครบวงจร ประกอบด้วยวงจรถัดนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ
2. วางแผนการดำเนินการ
3. การปฏิบัติการเรียนการสอน
4. การจัดการผลผลิต
5. การวัดและประเมินผล
6. การปรับปรุงพัฒนา

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, คู่มือการอบรมครูแนวการ

ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

เมื่อสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดได้ดำเนินการตามโครงการนี้เสร็จสิ้นโครงการไปแล้ว ยังไม่ได้มีการติดตามผลการดำเนินงานตามโครงการนี้มาก่อน ผู้วิจัยในฐานะหัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอมีหน้าที่ปฏิบัติงานบริหารการประถมศึกษาอำเภอ เช่น การบริหาร-

งานวิชาการ จึงสนใจที่จะติดตามผลการดำเนินงานตามโครงการงานสอนอาชีพครบวงจรว่ามี การดำเนินงานอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไรบ้าง เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้ เสนอเป็นแนวทางให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ไปปรับปรุงวิธีการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น บรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้ เกิดประโยชน์แก่โรงเรียนอย่างแท้จริง และเป็นข้อมูลสำหรับผู้วิจัยในการนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามโครงการงานสอนอาชีพครบวงจรในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามโครงการงานสอนอาชีพครบวงจรใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการดำเนินงานตามโครงการงานสอนอาชีพครบวงจรใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ที่ดำเนินการ ตั้งแต่ปี 2533-2534 เท่านั้น
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร-โรงเรียน ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและอำเภอ ซึ่งเป็นผู้ รับผิดชอบโครงการ
3. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการดำเนินงาน และปัญหาในการจัดการสอนงาน อาชีพครบวงจรโรงเรียนประถมศึกษา ตามกรอบกระบวนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงาน พื้นฐานและอาชีพครบวงจรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่ง ประกอบด้วย
 1. ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ

2. วางแผนการดำเนินการ
3. การปฏิบัติการเรียนการสอน
4. การจัดการผลผลิต
5. การวัดและประเมินผล
6. การปรับปรุงพัฒนา

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินงาน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานตามขั้นตอนการจัดการสอนงาน อาชีพครูบวจรตามโครงการงานสอนอาชีพครูบวจร ในด้านศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความ ต้องการ วางแผนการดำเนินการ การปฏิบัติการเรียนการสอน การจัดการผลผลิต การวัดและ ประเมินผล การปรับปรุงพัฒนา

โครงการงานสอนอาชีพครูบวจร หมายถึง โครงการพัฒนาการเรียนการสอน งานอาชีพในโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอาชีพตามกระบวนการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในการบูรณาการกลุ่มประสบการณ์ในรูปแบบครู บวจร โดยมีกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพเป็นแกนนำสอนให้นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่า ของการทำงาน มีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพได้สอดคล้องกับความต้องการของทรัพยากร ในท้องถิ่น

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนในโครงการงานสอนอาชีพครูบวจร จำนวน 134 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนของ โรงเรียนโครงการงานสอนอาชีพครูบวจร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์

ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการสอนงานอาชีพครูบวจร หรือครูผู้รับผิดชอบการดำเนินการตามโครงการสอนงานอาชีพครูบวจร ในโรงเรียนประถม- ศึกษิตตามโครงการสอนงานอาชีพครูบวจร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์

ศึกษานิเทศก์ หมายถึง ศึกษานิเทศก์ ผู้รับผิดชอบโครงการสอนงานอาชีพครูบวจร
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานตามโครงการงานสอนอาชีพครูบวจร
รวมทั้งปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งมีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับ
การดำเนินงานตามโครงการงานสอนอาชีพครูบวจรในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 134 โรงเรียน
ที่เข้าโครงการงานสอนอาชีพครูบวจร โดยใช้กลุ่มประชากรที่เป็นศึกษานิเทศก์จังหวัด
ศึกษานิเทศก์อำเภอ ส่วนผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนอาชีพครูบวจร ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร
ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) รวมประชากรและกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวน 152 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง มีลักษณะเป็นแบบ
เลือกตอบ (Check-list) และปลายเปิด (Open-ended) แบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
ประเมินค่า (Rating Scale) และแบบศึกษาเอกสาร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์
แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถาม รวมทั้งศึกษาเอกสาร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ หาค่าความถี่และค่าร้อยละ

4.1.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

5. การนำเสนอข้อมูล เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ใช้เป็นแนวทางพิจารณาถึงประสิทธิภาพของโครงการ และปรับปรุงโครงการหรือเปลี่ยนแปลงโครงการต่อไป
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์เป็นแนวทางในการวางแผนดำเนินการในโครงการอื่น ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
3. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจได้ศึกษาวิธีการดำเนินงานต่อไป

การเสนอรายงานการวิจัย

การเสนอรายงานการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งออกเป็น 5 บทคือ

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย และการเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีพ หลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ โครงการงานสอนอาชีพครบวงจรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ผลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยาย

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายการอ้างอิง

ภาคผนวก